

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredo, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kaj bode z našim kmetom?

Pokazali smo v jednom zadnjih naših člankov, kako vse sili v srednje šole, kar je naravna posledica tega, da narašča od leta do leta število ljudskih šol po slovenskih pokrajinah. Dozdaj pač še ne moremo trditi, da bi imeli pri nas inteligentni proletarijat, kakor ga nahajamo deloma pri družih narodih. V mnogih strokah nam še vedno primanjkuje domačinov in se tujec šopiri na slovenski zemlji v dobrih službah, katere bi morali zavzemati domačini.

S tega stališča torej se ne moremo še pritoževati, ako vidimo, da narašča število srednje šole obiskujočih učencev. Skrbeti nam je le bolj za to, da bi se osnovala te šole na bolj naravni, bolj narodni podlagi, da se nam mladina na njih vzgaja v bolj slovanskem duhu, da se jim pridruži sčasoma tudi slovenska višja šola, na kateri bi se slovenski mladeniči v domačem, narodnem jeziku mogli pripravljati za svoj bodoči poklic in za službovanje v svoji domovini.

Na drugi strani videli smo v drugem članku, kako razteza vedno rastoči militarizem svoje usodepolne mreže povsod ter preti udušiti sčasoma vse. Najbolji del mladega moštva stoji dolga tri leta pod orožjem ter se manj ali več odvadi prvotnega svojega delovanja. In kateri stan daje največje število svojih sinov vojski? To je kmeti stan, ki je, ali bi vsaj moral biti stebri naša državi.

Avstrija je, izvzemši nekatera večja industrijalna mesta, država, ki zajema največjo svojo moč iz kmetakega stanu. Poljedelstvo, živinoreja, vinarstvo in sadjereja poleg gozdarstva, to so glavni faktorji, katerim bi bilo treba obračati največjo pozornost, katere bi bilo treba podpirati na vsak mogoč način. Nasproti temu pa vidimo, da se le malo stori za vse to. Vinoreja, ki je dozdaj vzdrževala cele pokrajine, uničena je po trtni uši, obupano ljudstvo v svoji zdvojenosti ne vidi več nobene rešitve in se seli kar v trumah v Ameriko, zapuščajoč rodno zemljo, na kateri ne najde več družega, nego pomankanje in bedo.

V nekaterih krajih na Dolenjskem razširilo se je izseljevanje v toliki meri, da, če pojde to tako

naprej par let, ne bode več poleg otrok in starcev, moškega, ki bi obdelaval polje. Mogoče, da bode železnica storila vsaj v nekoliko konec temu neznosnemu stanju, a mnogo tudi ona ne bode mogla pomagati, ker se nam isto zlo kaže tudi v drugih krajih, kateri neso tako zapuščeni in od sveta ločeni, kakor je bila doslej naša sicer rodovitna a od vseh pozabljena Dolenjska.

Zlo, katero gloda na stebri države naše, ima veliko globeje korenine, kaže se jednako kakor pri nas tudi drugod. Povsod se čuje obupni klic: Kaj bode z našim kmetom? Mladina sili vedno bolj v srednje in visoke šole, vse hoče postati gospod, doma pa primanjkuje delavnih rok, ker jih poleg tega na stotisoče odteza vojna dolžnost prvotnemu svojemu poklicu. Pri neznosljivih družih bremenih in davkih tlačil kmetovalca še pomankanje delavnih močij, katerih mu včasih za drag denar ni mogoče pridobiti.

Statistika nam dokazuje z neizprosno silno zgovornostjo števil, koliko posestev pride na boben, kako globoko se je že zajedel črv propada v kmeti stan. In baš za nas Slovence ima kmeti stan še mnogo večjo važnost nego morda za druge avstrijske narode. Mi Slovenci zajemamo vso svojo narodno moč baš iz kmetakega stanu, iz katerega se nam je že rodilo toliko in toliko izbornih mož.

Plemstva narodnega, kakor ga imajo drugi narodi, mi nikdar nismo imeli, graščaki naši bili so in so še zdaj neprijazni duševnemu razvitku naroda slovenskega, oni nemajo srca za duševni blagor naš, ker so še vedno tujci na zemlji slovenski. Ako se nahaja sem ter tja kaka redka izjema, je to le bela vrana, ki ne ovrže splošne naše trditve.

Istotako je bil naš srednji, meščanski stan, do novejših časov nezaveden, sramoval se je skoraj svoje narodnosti, kar se je pa, hvala Bogu, v naj-novejšem času obrnilo izdatno na bolje vsaj pri nas na Kranjskem.

V drugih slovenskih pokrajinah vidimo, da je po mestih in trgih tujec že skoro popolnoma zadušil prvotni domači življenj, da je Slovenec le še kolonist na svoji rodni zemlji, po kateri se oholo šopirita privandran tujec in potujčeni renegat. Pre-

ostaje nam torej v svoji nepokvarjeni celoti le kmeti stan, ki nam pa tudi v gmotnem oziru žalostno hira od dne do dne.

Trudijo se sicer prav hvalevredno posamični domoljubi, da v tem oziru sežejo narodu našemu pod pazduho, da mu ne skrbe samo za idealne narodne pravice njegove, nego da si zboljša, kolikor mogoče, gmotno svoje stanje. Mnogoštevilne slovenske posojilnice, ki jih ustanovljajo taki domoljubi po raznih krajih slovenske decevine, storile so že neizmerno veliko dobrega, rešile so že marsikaterega kmetakega posestnika pogina in ga ohranile na svojem posestvu, ki bi bilo sicer prišlo v tuje roke.

Posebno hvalevredno je tako delovanje v onih krajih ob nemški meji, kjer požrešna „Südmark“ preži na slovenska posestva, katera bi najraje videla vsa v nemških rokah ter pregmala prvotne posestnike z njih. Tu je delovanje omenjenih slovenskih domoljubov dvojne hvale vredno, ker varuje slovensko zemljo pretečnega potujčevanja, katero se izvršuje sistematično. A vsa ta pomoč pojedincev je le slabotna, ne more zadržati napredujočega propada kmetakega stanu.

Dolžnost države je, da se resno poprime tega perečega uprašanja, da ukrene, kar je potrebno. Le kadar bode država spoznala veliko nevarnost ki jej preti, ako propade kmeti stan, le takrat nadejati se nam je izdatne pomoči, le takrat dalo se bode ugodno rešiti uprašanje: Kaj bode z našim kmetom?

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. septembra.

Državna zbornica

sešla se bode sicer šele meseca decembra, ali vzlic temu pripravljajo se vse stranke že sedaj na bodoče delo, katero utegne biti dosti zanimiveje nego v prvi sesiji, kajti želja, da se razbistri položaj in se določi razmerje mej posamnimi strankami, je vseobčna. Iz poljskih krogov se poroča, da se bodo pred začetkom državnega zbora sešli vsi voditelji strank, da v privatnem pogovoru doženejo, kolikor mogoče, pereče to uprašanje. Kar se dostaje Mladščev, prišli in ostali bodo tudi zdaj še bržkone

LISTEK.

Pik dama.

Povest, spisal A. S. Puškin, poslovenil Z. D.

„Pik dama znači tajno sovražstvo.“

Novejša sanjska kujiga.

I.

Igrali smo na karte pri gvardijskem častniku Narumovu. Dolga zimska noč je prešla, ne da bi opazili. K večerji smo sedli ob petih v jutro Tem, ki so pri igri dobili, je jed dobro dišala, ostali so zamišljeni sedeli pred praznimi kuverti. No, šampanjec je začel delovati, razgovor se je oživil in vsi so se ga s časoma udeležili.

— Kako se ti je godilo, Surin? upraša gospodar.

— Zgubil sem po navadi, priznati moram, da imam nesrečo; igral sem „mirandolo“, nikoli se nisem razburil, z ničemer me ne moreš vznemiriti, vender vselej zgubim.

— Ali se ti nikoli nisi dal zapeljati, nisi nikoli stavil na „rato“? Divim se tvoji vstrajnosti.

— A kakšen je Herman, pripomni nekdo izmed gostov, pokazaje na mladega inženirja; še

nikoli ni vzel karte v roko, od začetka ni potegnil ni jedne srečke in vender je sedel ves večer pri nas in je gledal našo igro.

— Igra mene silno zanima, odgovori Herman, a jaz ne morem žrtvovati neobhodno potrebnega v nadi na velik dobiček.

— Herman je Nemec in zelo štedljiv, in to je vse, pripomni Tomsij. Ali če koga ne morem razumeti, je to moja babuška, grofinja Ana Teodorovna.

— Kako? kaj? vskliknili so vsi gostje.

— Ne morem pojmiti, nadaljuje Tomsij, zakaj moja babuška me poantuje.

— No, je li to kaj čudnega? reče Narumov, če osemdesetletna starica ne poantuje.

— Vi torej ničesar o njej ne veste?

— Ne, v resnici, ničesar.

— Poslušajte torej. Vedeti morate, da je bila moja babuška pred šestdesetimi leti v Parizu v bolj-ših krogih. Vse je begalo za njo, da bi videlo „la Venus-moscovite“; Richelieu je za njo hodil in ona je trdila, da se je radi njene trdosrčnosti ustrelil. V tem času so dame igrale „faraon“. Nekoč je ona pri dvoru na ime vojvode Orleanskega zaigrala precej veliko vsoto. Prišedši domov je babuška, odloživši korice za lepoticenje („muške“) in odvezavši

robno krilo, povedala djeduški svojo zgubo in mu velela, da naj plača. Pokojni stari oče je bil, kolikor jaz pomnim, nekakov dvornik babuškin. On se je nje bal kot ognja; tedaj pa, ko je slišal o tej zaigrani vsoti, je vskipel od jeze, uredil račune, povedal, da so v pol leta potrošili pol milijona, da v Parizu nemajo niti podmoskovskega, niti saratovskega dvorca in je čisto odrekal plačilo. Babuška mu je dala zaušnico in legla spat sama v znak njene nemilosti. Drugi dan je dala pozvati moža, nadejaje se, da je vsled včerajšnjega dogodka družega mišljenja. Prvikrat v življenju se je z njim o takih rečeh razgovarjala in mu skušala dokazati, da je dolg dolgu sovražnik in da je razlika mej princem in kolarjem. Kako se je deduška hudoval! Ne, pa še toliko!

Babuška ni vedela, kam bi se djala. Z njo je bil že nekaj časa znan človek, jako čudnega nra-va. Slišali ste o grofu Saint Germainu, o katerem se je toliko čudnega govorilo. Znano Vam je, da se je on proglašal za „večnega žida“, za iznajditelja „kamna modrijanov“ in tako dalje. Njemu so se posmehovali kot šarlatanu in Casanova pravi v svojih „zapiskih“, da je bil on ovaduh. V obče pa je bil Saint Germainu, ne glede na njegovo tajinstve-

osamljeni, zakaj odbili so vse poskuse opustiti kolikor toliko od svojega programa. Klerikalnim aristokratom pa, ki so pod vodstvom grofa Schönborna vabili Staročehe na svoje limanice, odgovarjajo „Narodni Listy“ jako dobro: „Zaman je vaš trud, zasejati mej narod češki in njega zastopnike prepri in vzbuditi nezaupnost. Ta vaš namen je tako očividest, da so celo Staročehi odklonili vsako družbo z Vami. Vi, ki niste v zvezi z zastopniki naroda češkega, tudi ne zastopate interesov in teženj narodovih in ker ste si v svesti tega svojega položaja, ker poznate svojo osamljenost, skušali ste zgraditi na razvalinah staročeške stranke novo stranko, kar Vam je pa povsem izpodletelo.“

Ministerske konferencije.

Vkupne konferencije avstrijskih in ogerskih ministrov, katerim je naloga, izdelati in predložiti delegacijam vladne predloge, začele so zborovati na Dunaji. Predsednik teh konferencij je minister vnanjih zadev grof Kalnoky; razven državnega vojnega ministra barona Bauerja in državnega finančnega ministra Kallaya udeležujejo se teh konferencij še ministerska predsednika grof Taaffe in grof Szapary, finančna ministra dr. Steinbach in Wekerle in ministra Szögyeny in grof Falkenhayn.

Mladočehi in moravski Čehi.

Žalostna istina, da moravski Čehi niso ustopili v skupen klub vseh čeških poslancev, kjer bi sedeli z Mladočehi na jedni klopi, nego osnovali svoj poseben klub, je že delj časa predmet časnikarskim prepri in obširnim resolucijam na političkih društev shodih. Z ozirom na te vedno ponavljajoče se izraze narodove volje, da se združijo Mladočehi in moravski Čehi, objavil je organ moravske narodne stranke članek, ki je dosti zanimiv. Stranka dvornih svetnikov, kakor pravijo Mladočehi moravskim pseudo-narodnjakom, izjavlja, da je iskrena želja vsega naroda češkega, da se združijo vsi češki poslanci v jeden klub, pravi pa, da so to doslej ovirali baš Mladočehi sami, kateri so hoteli ostati sami mej saboj, da bi se jim ne bilo treba ozirati na izdatno manjšino. — Ta izjava se nam ne vidi povsem resnična, zakaj znano je, da so moravski češki poslanci zgolj orodje v rokah malo narodne duhovščine moravske, in da se slepo ravnaajo po ukazih, katere jim daje veliki inkvizitor moravskih Čehov dr. Pospíšil v Brnu, ki se v vsakem oziru obrača tako, kakor mu velewa visokorodni a narodno indiferentni njega knežskof.

Monsignore Karlon

vodja štajerskih nemških klerikalcev in zli duh slovenske manjšine, sklical je pred kratkim shod v Stanzu ter ondu na dolgo in na široko razkladal poštenjakom-volilcem sedanji politički položaj. Izjavil je najprej, da je večina največji blagor, kateri treba vzdržati dokler mogoče. Ostrejšje postopanje, pravi Karlon, bilo bi sicer koristno ali samo za slučaj, da se ž njim ne oškodati parlamentarna večina, čim bi pa imela priti v nevarnost večina, umakniti se mora brezpogojno ostrejši taktiki. Taktičke libe, katerih posledice so se dandanes čutne, so pa bile po Karlonovi izpovedi prezgodaj stavljeni Lichtensteinov predlog, dovolitev, da se je njega prvo čitanje neprimerno zavleklo in da se je predlog naposled pokopal, ne da bi imeli klerikalci kakršno koli upanja, da se nadomesti na drug način, zakaj šolska novela, predložena gospodski zbornici, ni nikakor nadomestilo za terjano versko šolo. Gospod Karlon rekel je končno, da se katoliško-konservativni poslanci svojim terjatvam ne bodo odpovedali niti v bodoče, nego si za njih izvršitev trudili kaj najbolj mogoče — seveda z vednim ozirom na večino! Kdo bi mislil, da so gospodje klerikalci taki diplomatje! — Doma hujskati in razburjati narod do skrajnosti, v državni zbornici pa slepe miši loviti — to je jedro klerikalne taktike.

nost, jako poštenega obnašanja in je bil zelo ljubezniv človek v družini. Babuška ga je dosihmal jako čislala in se je srdila, če je kdo o njem kaj slabega govoril. Ona je vedela, da bi ji Saint Germain mogel pomagati iz zadrege. Odločila se je torej, obrniti se nanj, napisala mu je pisemce, v katerem je prosila, da nemudoma k njej pride. Stari čudak se je takoj odzval njeni prešnji in jo je našel prišedši k njej v globoki žalosti. Ona mu je s črnimi bojami naslikala možovo barbarstvo in mu rekla naposled, da vse svoje upanje stavi v njegovo pomoč in ljubeznivost. Saint Germain se zamisli nekoliko časa.

„Jaz bi Vam dal to vsoto,“ reče on, „no jaz vem, da Vi ne bodete mirni, dokler te stvari z menoj ne poravnate in tako bi Vam morebiti napravil nove neprijetnosti. Vem pa za drugo sredstvo, Vi morete ta dolg odigrati.“ — „No, ljubeznivi grof,“ odgovori babuška, „jaz Vam rečem, da nimam nič denarja.“ — „Denarja tukaj niti treba ni,“ reče Saint Germain, „izvolite poslušati me.“ Na to jej je on odkril skrivnost, katero bi vsak izmed nas dobro poplačal.

(Dalje prih.)

Vnanje države.

Ruski poslanik v Berlinu.

Car podelil je ruskemu veleposlaniku v Berlinu grofu P. Šuvalovu Vladimirjev red prve vrste in sicer za zasluge, katere si je stekel, izpolnjuje diplomatske svoje dolžnosti. To odlikovanje vzbudilo je v Berlinu kaj prijetna čustva in zbegani diplomati pruski hiteli so razširjati stò in stò komentarjev. Reklo se je, da hoče car s tem odlikovanjem pokazati, da želi vzlic Kronstadtu ostati v prijateljskem razmerju z Nemčijo, in izvajalo se je celo, da boče car v kratkem posetil Berlin, kamor ga Viljem neprestano vabi. Z druge strani se pa Šuvalova dekoriranje tolmači tako, da ga je cesar hotel odškoditi zato, ker je s svojo Bismarcku prijazno politiko tako korenito pogorel.

Zanimiva polemika.

Bismarckovo glasilo, znane „Hamburger Nachrichten“ lotile so se rusko-turškega dogovora gledé svobodnega prehoda ruskih ladij skozi Dardanele ter očitalo Rusiji, da je s tem prekršila Berolinske pogodbe določila glede Črnega morja. — Organ visoke ruske aristokracije, kneza Meščerinskega „Grazdanin“ ugovarja tem napadom „Hamburger Nachrichten“, prav dobro. „Grazdanin“ pravi, da rusko-turški dogovor nikakor ni v protislovju z določili Berolinske pogodbe, da je pa povsem naivno, ako se ta dogovor, kateri, kakor rečeno, ni na škodo nobeni konvenciji niti nobenemu prejšnjemu dogovoru, vspejajo s flagrantnim kršenjem Berolinske pogodbe, katero je zakrivila vsa Evropa glede na Bolgarijo. Bolje je za Rusijo, konča „Grazdanin“ svoj članek, da je vsa Evropa grešila proti Rusiji, nego da le-ta v bolgarskem uprašnji popušča nasproti Evropi in se da za to plačati z bornimi dovolitvami kakor bi bilo priznanje rusko-turškega dogovora.

Nemški klerikalci

prišli so v jako neugoden položaj, odkar so začeli rimski katoliki skrajne observancije v svojem glasilu „Osservatore Romano“ ščuvati in hujskati proti trojni zvezi in se nauduševati za ono isto Francosko, katero so toliko časa nazivali „brezversko“. Nemški katoliki se ne morejo ogrevati za to politiko in naglašajo kar najodločneje, da to ni politika papeževa nego zgolj politika lista „Osservatore romano“ in za njim stoječe stranke jezuitske, kateri se bodo nemški katoliki odločno protivili.

Dopisi.

Iz Zagorja na Notranjskem 17. septembra. [Izv. dop.] Ker smo Vam dopisovali, gosp. urednik, že večkrat samo o narodnih in drugih takih posvetnih rečeh, naj danes začnem jedenkrat s cerkvijo. Sicer, resnici na čast, do zadnjih let o njej ni bilo dosti reči, če ne da je čedno zidana in ima precej ukusno notranjo opravo, mej drugim velike bogato pozlačene svečnike iz predzadnje Pariške razstave, za katere je ranjki Kastelic 600 gld. v Parizu odštel. Odkar je sedanji župnik tu, je o njej povedati vse kaj družega. Tako snažnih cerkvá je še po mestih malo — izjemši Ljubljano, kjer so cerkve res snažne. — Stene so očiščene, oltarji prenovljeni, kori popravljeni, orglje predelane in, kar še le cerkev prav povzdigne, postavljen je krasen nov križev pot v vrednosti 700 — 800 gl. namesto prejšnjega 100 let starega in nepravilnega. V nedeljo bila je tudi prava slavnost, ko so postavljali križev pot. Prišlo je iz okolice 8 duhovnikov, ki so brali veliko mašo z leviti, odpeval je dobri domači mešani zbor, ki poje prav izvrstno, kedar hoče, in ki je posebno ta dan cerkvi in sebi slavo povzdignil. Mogočno so donole orglje in solisti in solistnje skušali so drug družega prekositi. Zunaj pa je stal od farovža do cerkve dičen špalir gasilnega društva, skozi kateri se je pomikal lep spreved 28 fantov in ravno toliko belo oblečenih deklic s križevim potom na ramenih v cerkev. Med pokanjem topov vršilo se je blagoslovljenje, katero je vodil č. g. o. Franjo Kopitar s Trsata. Po vasi in okolici pa je bilo vse veselo. — Da še omenim, kako so naši napredni (!) liberalni (!) in vedi Bog še kaki ljudje vneti, če imajo pravega vodnika, t. j. pravega gospoda, naj povem, „konservativnim“ in „klerikalnim“ Gorenjcem, ki darujejo pri cerkvenem darovanju po 10 in 15 gl. vsega skupaj, da so ta dan naši ljudje, ubogi trpini, ki se mučijo noč in dan po gozdovih, bodisi naših ali hrvatskih, prinesli v dar cerkvi 104 gld. —

A dasi so naši Pivčani v tem oziru t. j. za cerkev kakor za narodnost vedno požrtvovalni, vender to še veliko bolj ker imamo pravega župnika! In to je veliko. Kajti kar se mora pripoznati, mora se pripoznati: jako težko je biti dober župnik, unet duhoven in živeti s svetom v pravej razumnosti; ne da bi hoteli kaj biblično moralizirati ali pastore citirati, to vidi se temveč v življenji vsak dan. In

evo ga slučaja pri nas: našemu župniku ne more nikdo ničesar očitati, kakor on vestno izpolnjuje svoje stanovske dolžnosti, tudi sam Mahnič ne, nasprotno, tako vestnih duhovnikov ni, in vender kako lepo se razume s svojimi farani: vsak bi dal življenje zanj tako imajo ga radi. Ne samo, da je v dobrih dveh letih kar je tukaj obrnil na cerkev toliko pozornosti, da je sedaj ni več spoznati, da je uzoren duhovnik, on je tudi v življenji tako ljubezniv in dober človek, da je tudi v družbi najprijetnejši družabnik. On je še jeden onih nekdanjih duhovnov, na katere se vsi z veseljem spominjamo in katerih danes tako pogrešamo, kajti on odločno obsoja taktiko sedanjih mladih duhovnov, ki, mesto da bi žalosten razpor celili, ga še širijo, mesto da bi tudi tu spomnili se svojega poklica, ki je poklic miru in sprave kedar se že podajo na politično polje, še kurijo, in po sili delajo v ljudstvu liberalce in nevernike, o katerih se ljudem še ne sanja ne. Protestujemo pa še zdaj: odločno proti vsakemu krivemu tolmačenju teh vrstic in ponavljamo še jedenkrat: tako dobrega, za svoj stan vedno in povsod vnetega, vestnega in v resnici pobožnega župnika nima kmalu katera fara na Kranjskem. (Konec prih.)

Iz Logatca 19. septembra [Izv. dop.] Mej tem ko premišljate gospod urednik vi drugi v Ljubljani, s kakšnim „zacherlinom“ bi potresli onega „črnega bojnega petelina“, ki brska z „uogami in peruti“ po tiskarskem gnojišči tam neki na desnem bregu Ljubljanice, — da bi mu kaj „zaleгло“, ziblremo se mi tu v zagozdnem kotu v vsakdanjega življenja suhi jesenski jednoličnosti, premišljujemo — minljivost tega sveta, znamenja vremena v kaki „Pratiki“ in razne „komete“ ki — „migajo in migljajo“ v različnih podobah po tej zračni nizavi! ... Le tu pa tam predrami nas kakov mal navaden prizor iz ravnotežja vsakdanje zamišljenosti, potem pa nastane z nova tišina, in — premišljevanje „gre spet naprej“ ...

Glede omenjene jesenske jednoličnosti vsakdanjega ali če ločete — društvenega življenja, Vam prave definicije pri vsi dobri volji ne morem dati, ker bi bila sicer Vam, merda vseč, ne pa tako tudi komu družemu, — zbog tega mora pa izostati tudi dotični „epiteton ornaas“, ki bi bil „stvari tako prikladen! ...

Ne preostaja tedaj družega, nego baviti se nekoliko z jesensko dōbo, na koje bližajoči se nastop nas opozarja po dnevi hladno pihljajoči veter, a v noč nič manj hladna meglena preproga, ki polga kakor mrzel pokladek po površju te grešne zemlje, katera je zlasti v tem stoletji — kakor bi Bismarck rekel — „voll Heuchelei und Gauckelspiel“. —

Izza minulih letošnjih „pasjih dni“ Vam moram le toliko omeniti, da so bili tokrat v polni meri vredni svojega pridevka, česar jim ne prisodi le vsak drug izmed nas, nego tudi — in najbolj oni, ki jih je v tem času nesreča udarila. To so seveda gospodarji, ki jim je ogenj po strelji uničil poslopja in imetje v njih shranjeno, ko nato niti mislili niso o tem tudi sanjali niso, dočim bodo v prihodnje ne le ti, temuč tudi drugi njih sosedje spomnili se zavarovalnic v kolikor se jih še neso, ker jedino taki zavodi so prava rešilna pribežališča za nje. In da so „pasji dnevi“ zlasti takrat malo prida, kadar sta psa v „Pratiki“ z gobcem drug proti družemu obrnena, pravil in zatrjeval mi je star mož baš one dni, ko sem jaz o tem najmanj verjel, — zdaj pa to tudi jaz verjamem!

Vse drugače pa je obljubila obnesti se letošnja jesen! O letini sploh sem Vam bil glede Notranjske strani že oni dan poročal, ne tako o lovski zadevi. Kar se lova tiče, moram poudariti, da je zlasti letos vzbudil v strokovnjaških krogih izvanredno zanimanje, posebno pa še ob času vnaemdanja v preteklem tem poletji. Ne le da je nepričakovano „ná-se“ vlekel domače lovske kroge, odzvali so se dotičnemu razpisu in vabilu tudi nekateri manji prijatelji lova. — Zbog tega se ni čuditi, da je bila dražba — jedna kot druga — tako „živahna“ in se najemščina mimo prejšnjih let dosegla še jedenkrat višja, če ne tudi dvakrat! Da ima to za dotične občine in njih blagajnice ugodno stran, je umevno; s tem si je marsikatera občina svoje finančno stanje zboljšala, katero jej je donesla petletna lovska dōba. Vprašanje pa je: se bodo li tudi lovci — t. j. njih kluba — v tem času odškodovali s plenom, na katerega račun so uplačali toli lepe svote? Privoščiti jim mora to vsak. Verjetno vender ni, če se pomisli, da se lovskih rafiniranih

tatov nikjer, in tako tudi tu okoli ne manjka, ki so in še bodo „kasirali“ kar se bo le „kasirati“ dalo, ne zmeče se za „slabo vest“ ali druge nasladke, — saj se kak „tudi lovec“ ne boji, če more makari v prepovedanih dneh kaj „podreti“, da je le — „za parado“ na mizi — pa naj bi potem „tatovom“ se štel v greh! — V obče pa lovski uspehi sedaj ne obljubujejo več kaj prida, ker se je po nekod v preteklem času odveč po turško pobijalo, da se je le kak desetak na dan „pridobil“ i. t. d. — nasledki temu „gospodarstvu“ kažejo se že zdaj, — v čutnem pomanjkanju velike divjačine in dr.!

Če Vam povem, da je bila mej drugimi tudi občina, katere može so za lov kakor „pod roko“ hoteli „g'schaft“ napraviti, in ga za polovico nižjo najemščino oddati, nego se je potem pri dražbi dosegla, osvetlil sem „karakteristično naravo“ nekaterih čudakov, ki pri soseski tam v * — „burrovž“ nosijo.

Ker je upati, da se bodo nekatere več ali manj važne razmere sčasom to stran gozda zboljšale, ter postale časi in kraji bolj primerne nego so — da se bode nadalje letina v obče — zlasti pa vinska, — dobro obnesla, da ne bode treba mučiti želodca z raznimi produkti — žvepljanimi in nežvepljanimi, sklenem denašnje vrste, nadejaje se uresničenja tega „programa“, s katerim bi se nemara unela jedina „debata“, ko bi na vrsto prišel naš „fijakarski tarif“, da bi nekoliko kultivirali „fijakarja“, ki se je produciral one dni s pravimi „pasjimi“ cenami, kar pa — naj zadostuje za danes!

— n. —

Domače stvari.

— (Volitev v velikem posestvu na Kranjskem.) Volitev državnega poslanca na mesto umrlega barona B. Tauffererja razpisana je na dan 19. oktobra zjutraj ob 9. uri. Časa za reklamacije je 14 dni.

— (Imenovanja.) Kontrolor c. kr. davkarje g. Fr. Windischer imenovan je davkarjem, davkarski adjunkt g. A. Krapš kontrolorjem in praktikanta gg. A. Stermole in Fr. Kobau adjunktoma pri davkariji.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je opetovaje že daroval poučnih knjig deželne sodnije svetnik g. Drag. Pleško. Ker smo pretekle dni zopet prejeli dragoceno tako pripisano, izrekamo g. svetniku najtoplejšo svojo zahvalo.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Včerašnji izlet društva „Pravnika“) v Sežano se je, kakor nam piše naš poročevalec, obnesel nad vse nadeje lepó. Pri skupnem obedu se je naštel 54 pravnikov iz Kranjske in Primorske, udeležba je torej bila mogočna. Največ, namreč 30, jih je skupno došlo z Ljubljanskim vlakom ob 1/2 9. uri dopoldne. Te je na Sežanskem kolodvoru pričakovala deputacija domačih pravnikov in občinskega zastopa. Ko so prišleci stopili iz vozov, pozdravil jih je najprvo v imenu Sežanskih pravnikov odvetnik g. dr. Ostertag, a potem v imenu občine njen župan g. R. Mahorčič. Zahvalil se je na častnem sprejemu društveni načelnik g. dr. Papež. Ko so se na to izletniki odpeljali proti gostilni na g. Mahorčiča domu, očaral jih je pogled po Sežani, kajti ta lepa „kraška metropola“ bila je društvu „Pravniku“ na čast vsa v narodnih in deželnih zastavah; vse je prešinilo veselje na tem gostoljubnem pozdravu vrlih Sežancev, kateri so vrhu tega v skupinah stoječ klicali „dobro došli“ bližajočim se izletnikom. S Tržaškim vlakom dospeli so kmalu tudi pravniki od drugih stranij, tako da se je potem ob 10. uri lahko vsa družba odpeljala v Lipico. Nebo je bilo jasno, kakor ribje oko, vožnja po kraški oazi preprijetna. V Lipici je družbo vsprejel nastavnik c. kr. dvorne kobilarne g. Hruša, kateri je trudoljubivo razkazal vse zanimivosti zavoda. To varšijo je delal prijazno tudi tamošnji župnik gosp. Legat. Izletniki so se jedno uro šetali ob Lipiških nasadih in zalem „lurškem gaju“, a po majhnem odmoru so se vrnili zopet na voze proti Sežani. Pred obedom so si še ogledali divno urejeni vrt g. Scaramange v Sežani, vrt, ki je dalječ na okrog najlepši za miramarskim. Vкупni obed je pričel ob 2. uri in to na vrtu gosp. župana Mahorčiča, kateri je s svojo častito obitelji vse storil, kar sploh premore ljubeznivost in gostoljubivost, da je bila obedna miza uprav vzorna prikazen dobrega ukusa. Ni čuda, da je odlično družbo, katera je sedla

za to mizo pod obokom od samega traja in grozdja, takoj obšel duh odkrite radosti in veselosti, dub, ki je bil tem močnejši, čim dalj se je tako vkupe sedelo. Delala so se nova znanja, obnavljalo se je staro prijateljstvo, pravniški stan se je dotikal pravniskega stanu, Slovenec se je družil s Hrvatom, vse odkrito in veselo. Takoj je seveda tudi nastopila umetna pesem, katera se je potem vrstila (kvarteti gospodov: dr. Hudnik, dr. Ferjančič, notar Pirnat in dr. Majaron) z govori in zdravijcami. Prišel je vrsto govorov načelnik in stoloravnatelj g. dr. Papež, ki je pozdravljaj vso družbo, osobito tudi goste, med katerimi so bili zastopniki občine, žurnalistike in drž. poslanec g. Naber goj. Bile so potem napitnice v tem-le redu, da je napil g. notar Kersnik občini Sežanski in njenemu predstojniku g. Mahorčiču, g. dr. Ferjančič vodilnim idejam društva „Pravnika“, g. dr. Tavčar hrvatskim pravnikom iz Primorja, g. dr. Dukič iz Pazina društvu „Pravniku“ in njegovemu načelniku, g. Naber goj težnjam „Pravnikovim“ in naraščaju Tržaških pravnikov slovenskih, g. dr. Majaron pravnikom Sežanskim, g. dr. Saucin iz Trsta gg. dež. sod. svetniku Trnovcu in drž. poslancema dr. Ferjančiču in Naber goju, g. dr. Gregorin, odvetnik v Sežani, slovenskemu uradovanju, gosp. svetniku Trnovcu iz Trsta združenju Slovencev pod jednim višjim sodiščem, gosp. Majaron navzočnim damam iz Sežane in Trsta (ki so h koncu počastile družbo s svojo udeležbo), g. dr. Hudnik bivšemu drž. poslancu g. dru. Viteziću, gosp. dr. Viteziću vzajemnosti hrvatsko-slovenskih pravnikov. Vsi govori so bili polni lepih in smotru slovenskih pravnikov prikladnih idej, zlasti je bila duhovita zdravijca dr. Tavčarjeva, iskrena dr. Dukičeva, srčna Trnovčeva. V tem je minila ura za uro v sladki zabavi, v tihem, a pomenljivem naudušenju. Okolo 6. ure je zaključil načelnik gosp. dr. Papež skupni obed in na to je pohitelo jih nekaj na Opčino k razgledu na adrijsko morje, nekaj pa je šlo razgledovat se po prijazni gostoljubni Sežani. Ko se je družba zopet sešla, pričela se je znova prosta zabava, v kateri je prevladovalo skupno narodno petje. Na vrhunci dobre volje zasačil je družbo — ločitve čas, večji nje del moral je z Ljubljanskim vlakom ob polu 10. uri vzeti slovo od ostalih svojih kolegov, slovo, katero ostane vsakemu udeležniku v neizbrisnem spominu. Bilo je konec lepega, za društvo „Pravnik“ prepomenljivega dne, kateri je vsakomur nudil vse, česar si je pozelel, — tako vsaj je bilo brati na vsakogar obrazu. Upajmo, da bode vez, katera je slovenske pravnike včera v Sežani združila, trajna ostala za složno njih postopanje pravicam slovenskega naroda v prid in zmago!

— („Dramatično društvo“) v Ljubljani razpošilja svojim članom 57. zvezek „Slovenske Talije“, ki se po ličnih ilustriranih platnicah prav lepo odlikuje od prejšnjih zvezkov. Iz slovenskih predstav toliko priljubljeni igri s petjem v 5 dejanjih „Revček Andrejček“, pridejana je prav dobro izvedena podoba gospoda Ignacija Borštnika v glavni ulogi revčka Andrejčka. S tem, da je „Dramatično društvo“ izdalo v tisku to igro, ustreglo je gotovo vsem slovenskim čitalnicam, ki imajo potrebne igralne moči, da jo spravijo na oder in bode gotovo dopadla povsod ter se obdržala na slovenskem repertoarju. Igri pridejana je izvestje društvenega tajnika g. Antona Trstenjaka o delovanju „Dramatičnega društva“ za čas od 10. maja 1890. do 23. maja 1891. Ker smo to izvestje priobčili ob svojem času, ponavljamo le toliko, da šteje društvo 230 udov, in sicer 4 častne, 32 ustanovnikov in 194 podpornikov. To število je glede na veliko važnost slovenskega gledališča ne samo za Ljubljano, nego za vse slovenstvo mnogo premajhno. Baš sedaj, ko se bode skoro gotovo novo dež. gledališče v Ljubljani, bode najlepša prilika vsem zavednim slovenskim rodoljubom, da z obilnim pristopanjem kot ustanovniki in podporniki člani pokažejo, da vedo ceniti preveliko važnost, katero ima „Dramatično društvo“ za splošni napredek slovenstva. Stroškov imelo je društvo 6200 gld. katere je pokrilo z ravno tolikimi dohodki. Predstav priredilo je v gledališki sezoni od 1. novembra 1890 do 19. aprila 1891 skupaj 25, ki so bile večinoma prav dobro obiskane. Ob enem s „Slovensko Talijo“ dobivajo člani tudi nova popravljena društvena pravila.

— (Novo gimnazijsko poslopje v Celovcu) odprlo se je in izročilo svojemu namenu v soboto. Navzočni so bili pri slavnosti poleg de-

želnega predsednika, deželnega glavarja in mestnega župana in mestnih odbornikov načelniki civilnih in vojaških oblastev in mnogo povabljenih gostov ter šolska mladina. Slavnost vršila se je v veliki dvorani gimnazijskega poslopja, ki je bila primerno nakičena. Kdaj bomo pa v Ljubljani dobili toliko potrebno novo gimnazijsko poslopje?

— (Konfiskacije na Hrvatskem) zopet bujno cvetó. „Obzor“ in „Hrvatska“ došla sta nam v drugem izdanju z velikimi belimi prostori na prvi strani.

— (Madjarski gostje v Zagrebu.) Kakor javljajo Budimpeštanski listi, sklenilo je ravnateljstvo ogerskega industrijskega društva, da se poda skupno s člani madjarskega agrikulturnega društva v Zagreb k razstavi. V Zagrebu ostali bodo madjarski gostje dva dni in jih bode vodil grof Evgen Zichy. Prihod je odločen na 26. t. m.

— (Upotrebljevanje dijakov v lekarnah.) Ker so se zadnja leta pri izpitih farmacevtov na avstrijskih vseučiliščih pokazali jako nepovoljni uspehi, preiskalo je ministerstvo pouka, kaj je temu uzrok. Preverilo se je, da je uzrok tega to, ker se dijaki za časa učenja upotrebljavajo v lekarnah ter tako ne hodijo k predavanjem. Izdala se je torej odredba, da se dijaki farmacije smejo samo v toliko uporabljati v lekarnah, v kolikor to ne moti predavanj, katera imajo za izučenje svoje stroke na vseučiliščih.

— (Direktni brzovlaki mej Trstom in Parizom.) Kakor poroča „Monitore delle strade Ferrate“ namerava glavno vodstvo avstrijskih državnih železnic uvesti mej Trstom in Parizom preko Arlberga in Švice direktne brzovlake. Od 1. junija t. l. vozijo taki brzovlaki mej Trstom in Monakovem. Zdaj gre osobni promet mej Trstom in Švico preko Gotharda. Odslej pa bi se od Inomosta proga, ki vodi iz Trsta preko Maribora in Celovca—Beljaka—Franzensfeste tja, obrnila preko Arlberga, Curiha in Basela v Pariz.

— (Nova brzojavna postaja) združena s pošto in z omejeno dnevno službo odprla se je z dnem 20. septembra t. l. v Romansu na Primorskem.

— (Učiteljsko društvo za sežanski okraj) zboruje v proslavo desetletnice obstanka svojega v 1. dan oktobra t. l. ob 10. uri predpoldne v Sežani. Dnevni red: 1.) Praktičen poskus iz prirodoslovja. 2.) Verificiranje zapisnika zadnjega zborovanja. 3.) Slavnostni govor. 4.) Prostovoljno predavanje. 5.) Razni nasveti. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Koncert.) Povodom imendana Nj. Velečastva cesarja Frana Josipa I. priredi Novomeška čitalnica s sodelovanjem „dolenjskega pevskega društva“ dne 3. vinotoka 1891, ob 8. uri zvečer pevskega koncerta. Po koncertu plesni venček. Ustop udom narodnih društev in gostom prost. Poslana vabila veljajo kot ustopenice. Odbor.

— (Svinja zgrizla dete.) V Dubici na Hrvatskem ostavila je neka kmetica v sobi 6 tednov staro dete samo v zibelki. Ker so bila vrata samo priprta, prišla se z dvorišča svinja v sobo ter zgrizla ubogo dete tako, da je n nekoliko urah umrlo po groznih mukah. Nov dokaz, kako opreznim treba biti roditeljem.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Idrija 20. septembra. Visokočastiti in mnogozaslužni gospod Ivan Novak, vitez Fran Josipovoga reda, c. kr. rudniški nadsvetnik, danes v slovesni seji imenovan jednoglasno častnim meščanom. Na zdar, na zdar!

Peterburg 20. septembra. Na mesto srbskega poslanca v Peterburgu, Petronjeviča, pride v kratkem sedanjim ministarski predsednik Pašić.

Rim 20. septembra. Papež vsprejel prvih 2000 francoskih romarjev, ki so ga živahno pozdravljali. Kardinal Langueineue in grof Mur prečitala adrese. Papež odgovoril v daljnem govoru. Navzočnih bilo 12 kardinalov.

Valparaiso 20. septembra. Bivši predsednik Balmaceda ustrelil se je včera na argentinskem poslaništvu v Santiagu.

Pariz 21. septembra. Ko je veliki knez Aleksij včera zvečer zapuščal maison dorée, skočil mu je nasproti človek kličeč trikrat „Vive la Pologne!“ Ko so ga odvedli o zapor, rekel je, da je v Franciji naturalizovan Poljak. Obdržali so ga v zaporu.

London 21. septembra Po poročilih došlih v Carigrad so ustaši vzeli mesto Sano, glavno mesto Ijemeni ter so armenski Kurdi na grozen način klali kristijane.

Razne vesti.

* (Cesar v Pragi.) Za vsprejem cesarja v Pragi delajo se velikanske priprave, ter bode vsprejem glede sijajnosti in presrčnosti svetlega vladarja gotovo prepričal, kako preprosta obrekovanja so bila vsa ona sumničenja, katera se dvigajo proti Čehom tudi z najodličnejših mest. Posebno velike priprave prirejajo se v razstavi, a tudi drugod bode vsprejem sijajen. Vyšehradski stolni kapitel dela lepe priprave za vsprejem cesarja na Hradšinu. Višek vse krasote bode pa brez dvojbe iluminacija, ki se bode priredila. Te dni bode tudi število dosedanjih obiskovalcev doseglo drugi milijon, kar se bode gotovo tudi slovesno praznovalo.

* (Praška razstava) bode skoro dospela do drugega milijona obiskovalcev. To se utegne zgoditi še ta teden. Ta dogodek bode se zopet slavil na poseben način in se že sedaj delajo potrebne priprave. Razstava se bode podaljšala za tri dni ter se zaključila še le dan 18. oktobra. Zadnji trije dnevi se bode praznovali z izrednimi slavnostmi.

* (Nemške šole v Galiciji.) Tudi v izhodno gališkem mestecu Skole osnovala se bode za tamošnje protestantske koloniste nemška šola. Tako vidimo, da povsod, kjer je le par Nemcev skupaj, začno agitacijo za nemško šolo, v kateri potem ponemčujejo tudi slovaško dečo. So pač povsodi jednaki!

* (Vračajoči se izseljenci.) Te dni vrnilo se je nad 500 italijanskih izseljencev iz Brazilije in La Plate v Italijo.

* (Nesreča v poštne vozu.) Celo v starodavnem poštne vozu ni človek dandanes več varen svojega življenja. V Berglinu v kantonu Gräubünden padel je poštni voz v neki prepadi. Dva potovalca sta bila ubita, več drugih je pa ranjenih.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanji, tiščanji v želodci in nerednem iztrebljenji, zadobé zopet zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, Skatljica stane 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov prepat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (4-12)

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrto leta 1 gld. 15 kr.

Zahvala.

Krajni šolski svet in šolsko vodstvo na Humu pri Ormoži štejeta si v prijetno dolžnost, vsem prečastitim prijateljem šole in otrok za vsa k šolski veselici izročena darila, bodisi v denarjih ali jedilih za postrežbo šolske mladosti, kakor za mnogobrojni obisk pri šolski veselici dne 14. t. m., izreči najsrčnejšo in najtoplejšo zahvalo.

Imenik dariteljev in poslanih svot za učila in šolsko knjižnico sledi.

Hum pri Ormoži, dne 16. septembra 1891.

Matevž Podgorelec,

nač. krajn. šol. sveta.

Anton Porekar,

učitelj-voditelj.

Martin Ivanuša,

krajn. šolski ogleda.

Loterijske srečke 19. septembra.

V Trstu: 18, 15, 16, 70, 61.
V Linci: 4, 26, 51, 18, 87.

Tuji:

20. septembra.

Pri **Mališci**: Skritzik iz Trbovelj. — Dr. Wencel iz Moguncije. — Schmidt iz Gradca. — Averone, Sindl z Dunaja. — Stein, Lamischek iz Prage. — Fischer iz Beljaka. — Welser iz Solnograda. — Keil, Bremer, Schwabe iz Trsta. — Zupič iz Postojane. — Lander iz Dunajskega Novga mesta. — Schnabe iz Trsta. Welser iz Solnograda. Pri **Slemu**: Papat z Reke. — Gamer z Solnograda. — Copaitic, Smokvina iz Zagreba. — Trogaer, Hafner iz Beljaka. — Karg iz Trsta. — Schescherko, Zargi iz Kamnika. — Svetič, Schwanke z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarji**: Antonopoli iz Trsta — Dragan iz Bele peči.

Pri **bavarskem dvoru**: Maichin iz Kočevja. — Kogler iz Gradca. — Schaffer z Dunaja.

Tržne cene v Ljubljani

dne 19. septembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	8 12	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	8 29	Surovo maslo,	70
Jedmen,	4 23	Jajce, jedno,	2
Oves,	2 60	Mleko, liter	8
Ajda,	5 20	Goveje meso, kgr.	67
Proso,	4 35	Telečje	60
Koruz,	5 30	Svinjsko	60
Krompir,	2 67	Kostrunovo	40
Leča,	10	Pišanec	40
Grah,	10	Golob	17
Fižol,	8	Seno, 100 kilo	188
Maslo, kgr.	86	Slama,	223
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	7
Špeh frišen	58	„ mehka, 4	460

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. sept.	7. zjutraj	739.9 mm.	9.2° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	739.2 mm.	20.8° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	739.5 mm.	14.5° C	sl. zah.	jasno	
20. sept.	7. zjutraj	740.1 mm.	11.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	737.9 mm.	23.0° C	sl. vzh.	jasno	
	9. zvečer	737.1 mm.	15.0° C	sl. svz.	jasno	

Srednja temperatura 14.8° in 16.5°, za 1.0° in 2.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 21. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	gld.	danes
Papirna renta	90.55	—	gld.	90.06
Srebrna renta	90.55	—	gld.	90.65
Zlata renta	109.75	—	gld.	110.10
5% marena renta	101.25	—	gld.	102
Akcije narodne banke	1008	—	gld.	1008
Kreditne akcije	274.50	—	gld.	274.50
London	117.45	—	gld.	117.45
Srebro	—	—	gld.	—
Napol.	9.32	—	gld.	9.32
C. kr. cekini	5.60	—	gld.	5.59
Nemške marke	57.75	—	gld.	57.77 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld.	—	—
Državne srečke iz l. 1864	100	180	—	25
Ogerska zlata renta 4%	—	102	—	80
Ogerska papirna renta 5%	—	100	—	30
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	—	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	185	—	—
Rudolfove srečke	10	20	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	150	—	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	221	—	—

Zahvala.

Za mnoge izraze iskrenega sočutja, za obile lepe vence in za častno spremstvo k zadnjemu počitku naše drage in nepozabne matere gospe

MARIJE SCHUSTER

izreka vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najsrčnejšo zahvalo
(792) **žalnoča rodbina.**

V Ljubljani, dne 21. septembra 1891.

! Gosje perje !

! Gosje perje !

! Gosje perje !

funt samo 60 kr. in boljše vrste samo 70 kr. To gosje perje je **sivo, povsem novo in z roko mučeno.** Za bojčke za poskušnjo po 10 funtov pošilja po poštne povzetji **Jakob Krasa**, trgovec s perjem v Pragi (Češko). Zamena dovoljena. (788)

Z odpošiljanjem

jabolk namiznih in za mošt

prišel sem v soboto dne 19. t. m.

Nadaljne ponudbe z naznanilom količine in najnižje cene vsprejema (771-1)

V. H. ROHRMANN

naslednik Jože Strzelbe v Ljubljani.

Od pluga do krone.

(745-9)

Pri

Karolu Till-u

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah št. 10.

Vse

(456-5)

šolske potrebščine

za pisanje, risanje in slikanje, za vse šole po naročilu gg. profesorjev.

Velika izbora

risalnih skladnikov, risal itd.

St. 1942.

Razpis natečaja.

Vsled sklepa delegacije za zdravstveni okraj **Buzet-Roč** z dne 31. prošlega meseca avgusta, otvara se natečaj na mesto **vkupnega občinskega zdravnika**

s sedeščem v **Buzetu**, katera služba se je ustanovila z deželnim zakonom z dne 18. marca 1874.

Za to službo določena je letna plača gld. 1000 a. v. za zdravljenje siromakov, a gld. 200 za potne troške. Prva vsota dobiva se anticipando v mesečnih, a druga v trimesečnih obrokih pri c. kr. davkarji v Buzetu.

Razven tega imel bode dotičnik z zdravljenjem nesiromakov, cepljenjem koz, kot sodni izvedenec, o epidemijah in eventuelno kot zdravnik c. kr. državne železnice itd. tudi postranskega zaslužka.

Služba se oddaja na tri leta in se molče obnavlja, izvzemši slučaj odpovedi, katero je storiti tri mesece pred pretekom dogovorjenega roka.

Prositelji morajo biti zmožni hrvatskega ali slovenskega in italijanskega jezika ter morajo svoje dokumentovane prošnje doposlati občinskemu glavarstvu v Buzetu (Pinguente-Istra) najdalje **do dne 15. oktobra t. l.**

V Buzetu, dne 1. septembra 1891.

(783)

Predsednik delegatov: **Flego m. p.**

Izdajatelj in odgovorni urednik: **Josip Noll.**

Knjigarna

Jg. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

Kongresni trg št. 2 **Ljubljana** Kongresni trg št. 2

priporoča svojo

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in v vnanjih zavodih, zlasti c. kr. veliki gimnaziji in c. kr. nižji gimnaziji, c. kr. veliki realki in c. kr. moškem in ženskem učiteljski tukaj, privatnih šolah ter ljudskih in meščanskih šolah uvedenih

šolskih knjig

v najnovejših izdajah, broširanih in v trajnih šolskih vezih, po najnižjih cenah. — Priporočamo tudi

Dijaški koledar za leto 1891/92.

Cena 80 kr., po pošti 85 kr.

(765-5)

Lastnina in tisk „Národné Tiskarne“